WSI - ćwiczenie 2. Algorytmy ewolucyjne i genetyczne

27 października 2022

1 Sprawy organizacyjne

- 1. Ćwiczenie realizowwane jest samodzielnie.
- 2. Ćwiczenie wykonywane jest w języku Python.
- 3. Ćwiczenie powinno zostać oddane najpóźniej na 3. zajęciach. W ramach oddawania ćwiczenia należy zademonstrować prowadzącemu działanie kodu oraz utworzyć pull request (z kodem oraz raportem) który prowadzący będzie mógł komentować.
- 4. Implementacja powinna być zgodna z interfejsem dostępnym w repozytorium https://gitlab-stud.elka.pw.edu.pl/jlyskawa/wsi-template
- 5. Raport powinien być w postaci pliku .pdf, .html albo być częścią notebooka jupyterowego. Powinien zawierać opis eksperymentów, uzyskane wyniki wraz z komentarzem oraz wnioski.
- 6. Na ocenę wpływa poprawność oraz jakość kodu i raportu.
- 7. Można korzystać z pakietów do obliczeń numerycznych, takich jak numpy

2 Ćwiczenie

Celem ćwiczenia jest implementacja algorytmu genetycznego z selekcją ruletkową, krzyżowaniem jednopunktowym oraz sukcesją generacyjną.

Następnie należy zbadać działanie algorytmu na przykładzie problemu opisanego w rozdziale 3.

W tym celu należy znaleźć zestaw hiperparametrów który daje dobry wynik (przynajmniej dodatni), a następnie znaleźć zbadać wpływ wybranego przez siebie hiperparametru.

3 Opis problemu

Zadaniem jest optymalizacja zysku w problemie wylądowanie rakietą w ciągu 200 kroków czasowych.

Rakieta zaczyna lądowanie na wysokości 200. Jej prędkość początkowa wynosi 0, a masa początkowa wynosi 200 + 1 za każdą jednostkę paliwa (czyli za każdy krok w którym silnik ma być włączony).

W każdym kroku silnik może być włączony albo wyłączony. Jeżeli silnik jest włączony, to rakieta zużywa jedną jednostkę paliwa (co obniża jej masę o 1), a jej przyspieszenie w górę wynosi 45/(aktualna masa). Dodatkowo w każdym kroku na rakietę działa grawitacja, nadając jej przyspieszenie -0.09.

W każdym kroku prędkość rakiety zmienia się o przyspieszenie, a położenie o wartość jej prędkości.

Jeżeli rakieta znajdzie się na wysokości mniejszej niż 2 i wartość bezwzględna jej prędkości jest mniejsza niż 2, rakieta wylądowała i przynosi zysk w wysokości 2000. Jeżeli rakieta znajdzie się na wysokości mniejszej niż 0, rozbija się i zysk wynosi -1000. Zarówno lądowanie jak i rozbicie rakiety kończą symulację (rakieta nie może np. najpierw się rozbić, a następnie wylądować w jednej symulacji). Zysk jest ponadto obniżany o 1 za każdą jednostkę paliwa, z którą rakieta zaczyna lot.